

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2014, declarate de avocatul Ion Goncear și de inculpatul

*Josu Constantin Iachim, născut la
25 octombrie 1951, originar și locuitor al s. Tătărești, r-nul
Strășeni, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

*în instanța de fond:
în instanța de apel:
în instanța de recurs:*

*Termenul de examinare a cauzei
21 martie 2012 – 13 martie 2014,
10 aprilie – 26 mai 2014,
25 august – 19 noiembrie 2014;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 13 martie 2014, Josu Constantin a fost condamnat în baza art. 166 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare și în baza art. 290 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, prin cumulul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Josu C., îndeplinind funcția de primar al s. Tătărești, r-nul Strășeni și fiind o persoană cu înaltă funcție de răspundere, care a fost aleasă în această funcție în temeiul art. 1 al Legii nr. 436 din 28.12.2006 „Privind administrația publică locală”, reprezentînd astfel o autoritate reprezentativă a populației unității administrativ-teritoriale și executivă a consiliului local, aleasă prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, fiind astfel alesul local al autorității publice pe care o reprezintă din s. Tătărești r-nul Strășeni, fiind responsabil în temeiul art. 10 alin. (1) ai Legii nr. 768 din 02.02.2000 „Privind statutul alesului local” să fie demn de încrederea alegătorilor, să contribuie prin exemplu personal la consolidarea autorității

administrației publice locale pe care o reprezintă, onorarea obligațiilor civice, asigurarea ordinii publice și respectarea legislației, contrar acestor prevederi, la 21 iulie 2011, orele 16.00, în timp ce discuta în biroul său de serviciu cu pătimită Nina Rodideal, care activa în calitate de anchetator la Direcția Statistică Strășeni, a inițiat cu ultima o ceartă, în legătură cu refuzul de a-i semna acesteia foaia de deplasare.

În continuarea intențiilor sale, manifestând o lipsă de respect față de N. Rodideal, a numit-o cu cuvinte necenzurate, după care intenționat a îmbrâncit-o cauzându-i în dureri fizice, ca urmare aceasta căzând jos peste un scaun.

Concomitent, Josu C. depășindu-și în continuare atribuțiile sale de serviciu, prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 436 din 28.12.2006 „Privind administrația publică locală”, acționând contrar prevederilor art. 17 alin. (1) din Constituție, încălcând principiul fundamental - dreptul la libera circulație, consfințit în legea supremă, conform căruia dreptul la libera circulație este garantat, intenționat a încuiat-o pe N. Rodideal în biroul său de serviciu din incinta Primăriei s. Tătărești, r-nul Strășeni, privînd-o, astfel, de dreptul de a se deplasa conform voinței sale, pe o perioadă de 15 minute.

Tot el, a deținut și păstrat, fără autorizație corespunzătoare, muniții la domiciliul din în s. Tătărești, r-nul Strășeni. La 18.01.2012, orele 12.55, în cadrul acțiunii procesuale de cercetare la fața locului, au fost ridicate muniții deținute ilegal, care s-au stabilit conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 121/122 din 26 ianuarie 2012, că reprezintă o grenadă de mîină de tip „F-1” confecționată industrial, care face parte din categoria munițiilor și este utilă pentru producerea exploziei și nimicirea forței vii în asamblare cu un focos de tip „UZRGM”, „UZRGM-2” sau „FG-M”, un focos de tip „Y3PTM6” confecționat industrial, destinat pentru detonarea încărcăturii explozive a grenadelor de ofensivă și defensivă de modelul „F-1”, „RG-42” și „RGD-5”. Focosul dat face parte din categoria munițiilor, care este util pentru folosire.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vinovăția pe ambele capete de acuzare, declarînd că munițiile depistate la el în casă probabil au fost lăsate de către careva persoane necunoscute, suspectînd soția, rudele ei și pe cel care l-a denunțat organelor de poliție. El a recunoscut la acel moment, fiindcă colaboratorii de poliție i-au explicat că dacă va preda munițiile atunci va fi exonerat de răspundere penală.

Pe N. Rodideal nu a numit-o, nu a privat-o de libertate și nici nu a îmbrâncit-o, iar ea îl obliga să-i semneze ordinul de deplasare, neavînd nici o atribuție la Primăria s. Tătărești.

Totodată, vinovăția inculpatului este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată N. Rodideal, a specificat că inculpatul a numit-o cu cuvinte murdare și o alungă afară din birou. Ea i-a spus să nu o insulte, că îl înregistrează pe telefon mobil, arătîndu-i telefonul ei. Însă în realitate, nu l-a înregistrat. În acest timp primarul a îmbrâncit-o cu putere și ea a căzut peste niște scaune din birou. În ușă a apărut sora ei Țîrdea A. Inculpatul a ieșit din birou închizînd ușa cu cheia și ea s-a speriat foarte tare și a început să strige, rugînd sora să-i spună primarului să deschidă ușa. Sora i-a spus să se liniștească, însă ea de frică plîngea și striga, deoarece nu știa cu ce scop a închis-o și ce vrea să facă cu ea. După vreo 10-15 minute a venit primarul și a deschis ușa. Ea a ieșit plîngînd din birou.

Martorul A. Mîrzenco a confirmat că a auzit cum primarul, aflîndu-se în biroul său de serviciu, înjura pe cineva. S-a apropiat la vre-o 2 metri de fereastra de la biroul primarului și a auzit că în birou era o doamnă pe care inculpatul o înjura foarte urît. A mai auzit cum inculpatul a ieșit din birou, cum doamna din biroul primarului striga în

glas tare și plîngea. Peste vre-o 15 min. s-a urcat pe scările primăriei și a văzut cum inculpatul a băgat cheia în ușa biroului său și a deschis-o, de unde a ieșit N. Rodideal plîngînd și spunînd primarului că va răspunde pentru ce-a făcut. Primarul iarăși a înjurat-o foarte urît și N. Rodideal a ieșit plîngînd din primărie.

Martorul A. Țîrdea a comunicat că a auzit cum primarul a început să strige cu cuvinte murdare în adresa surorii ei și ea a deschis ușa ca să intervină. Primarul a numit-o și pe ea cu cuvinte murdare. Peste vre-o cîteva minute a auzit gălăgie mai mare, primarul o înjura pe sora ei, apoi a auzit un zgomot parcă a căzut cineva jos. În acest timp a ieșit primarul din birou, închizînd ușa cu cheia, iar sora plîngea în glas tare, trăgînd de ușă. Ea i-a spus să se liniștească, să nu mai tragă de ușă și să nu se atingă de nimic, ca să nu zică primarul că i-a dispărut vreun document. După vreo 15 minute, primarul a ieșit din contabilitate și a deschis ușa biroului său cu cheia din care a ieșit sora N. Rodideal plîngînd.

Matorii M. Cernei și A. Iavorschi a confirmat similar că inculpatul, fiind întrebat ale cui sunt munițiile, a comunicat că sunt ale sale și le-a adus din Transnistria, pe timpul conflictului.

Martorul Z. Josu a confirmat că în mobila de perete în casa în care locuia cu inculpatul, a găsit o grenadă de culoare verde închisă și patroane. Inculpat a zis că sunt ale lui. Ea i-a spus să le ducă, deoarece sunt copii și pot să le vadă, acesta răspunzîndu-i că unul din patroane este pentru dînsa. Peste un timp, aceste muniții le-a găsit în podul casei. Inculpatul le-a dus în beciul casei și a amenințat-o că dacă îl denunță o omoară.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 121/122 din 26.01.2012, grenada defensivă de mîină de tip „F-1” face parte din categoria munițiilor. Un focus de tip „UZGRM” confecționat industrial, destinat pentru detonarea încărcăturii explozive a grenadelor defensive de modelul „F-1”, „RG-42” și „RGD-5”. Focusul dat face parte din categoria munițiilor.

Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 18 ianuarie 2012, munițiile au fost ridicate de la domiciliul inculpatului,.

Instanța a concluzionat că organul de urmărire penală a calificat greșit acțiunile inculpatului în baza art. 328 alin. (2) lit. b) Cod penal și a încadrat acțiunile lui în baza art. 166 alin. (1) și 290 alin. (1) Cod penal, ca privațiune de libertate a unei persoane, dacă acțiunea nu este legată cu răpirea acesteia, ca păstrarea munițiilor fără autorizație corespunzătoare.

La numirea pedepsei instanța a ținut cont de caracterul și gradul vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor, că la locul de trai este caracterizat pozitiv, că antecedentul penal este stins, că lipsesc circumstanțe atenuante și agravante, considerînd că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin condamnare la închisoare dar cu suspendarea executării pedepsei.

3. Procurorul a declarat apel, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. b), 290 alin. (1), 84 Cod penal la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că instanța de fond nu a motivat considerentele din care au fost recalificate acțiunile inculpatului, conform unei componente de infracțiune mai blînde.

Procurorul corect a calificat acțiunile inculpatului conform art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, ori împotriva victimei au fost comise un șir de acțiuni ilegale care au lezat demnitatea și onoarea persoanei care se afla în exercitarea funcțiilor de serviciu,

exprimate prin injurie, aplicarea violenței fizice, privarea de libertate, care în cumulul lor constituie excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu și nu pot fi calificate separat.

La aplicarea pedepsei instanța nu a luat în considerație faptul că inculpatul anterior a mai fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor cu aplicarea violenței fizice, astfel neîntemeiat a considerat că nu există circumstanțe agravante, prevăzute de art. 77 lit. a) Cod penal - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

În partea condamnării inculpatului în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, pedeapsa aplicată este prea blândă, urmînd a fi aplicată pedeapsa maximă.

3.1 Avocatul Vasile Tarsîna și partea vătămată Nina Rodideal la fel au declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. b), 290 alin. (1) Cod penal, la o pedeapsă maximă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice.

Apelanții au indicat că prin probe este stabilit cu certitudine faptul comiterii de către inculpat a infracțiune prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Instanța de fond incorect a recalificat acțiunile inculpatului pe art. 166 alin. (1) Cod penal, ori acțiunile criminale ale acestuia au fost comise în orele de muncă, cînd acesta își exercita atribuțiile de serviciu.

3.2 A declarat apel și avocatul Ion Gonciar, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a menționat că procuratura r-nului Strășeni a dispus începerea și efectuarea urmăririi penale în baza art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal de către IP Strășeni, adică de către un organ incompetent în conformitate cu art. 269 Cod de procedură penală, toate acțiunile efectuate fiind, astfel, nule.

Martorul N. Vîlcu a declarat că activează la primăria s. Tătărăști și la 21.06.2011 se afla la serviciu, însă nu a auzit careva gălăgie pe holul primăriei cît și în biroul primarului.

Dialogul dintre inculpat și partea vătămată nu a fost auzit de nici o persoană, din care considerente se prezumă că nici nu a avut loc.

Din circumstanțele cauzei reiese că inculpatul fiind în relații ostile cu N. Rodideal și ultima urmărind scopul de a înjosi demnitatea inculpatului, fără nici un temei a depus cerere la poliție unde a relatat niște aberații care nu corespund adevărului, aceasta fiind o provocare.

Instanța nu a luat în considerare că N. Rodideal avea posibilitate reală să telefoneze la poliție din biroul primarului sau să întreprindă măsuri concrete de a se deplasa din birou, cu toate acestea ultima nu a întreprins nici o măsură de a ieși din birou.

Instanța de fond nu a dat o apreciere critică declarațiilor martorului A. Mîrzenco care fiind audiată, a declarat că la data și ora respectivă nu se afla la serviciu.

Faptul aplicării leziunilor corporale părții vătămate sunt niște presupuneri, fapt confirmat prin aceia că în cadrul urmăririi penale și anchetei judiciare nu a fost numită expertiză medico-legală și în dosar lipsesc asemenea concluzii.

Nu a fost dovedită vinovăția inculpatului nici pe faptul păstrării de muniții și arme de foc, care puteau fi fost puse de către persoane interesate să defăimeze demnitatea inculpatului. Faptul dat se demonstrează prin aceia că în gospodăria menționată nu locuiește nimeni, casa este avariata, ușile nu sunt încuiate deci ar putea

avea acces orice persoană.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2014, toate apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că vina inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate este dovedită prin cumulul de probe administrate cum ar fi declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor A. Mîrzenco, A. Țîrdea, M. Cernei, A. Iavorschi și Z. Josu, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 121/122 din 26.01.2012.

Astfel, inculpatul cu certitudine a comis infracțiunile imputate, fiind corect calificate acțiunile lui în baza art. 166 alin. (1) Cod penal, ca privațiunea ilegală de libertate a unei persoane și în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, ca păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare.

Instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele pricinii, elucidând toate elementele cauzei în ansamblu, emițînd o sentință legală și întemeiată.

Prima instanță motivîndu-și soluția, nu a comis careva omisiuni, erori sau viciu fundamental, a stabilit pedeapsa menționată ținînd seama de toate circumstanțele cauzei și a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă echitabilă.

5. La 23 iulie 2014, avocatul Ion Gonciar a declarat recurs ordinar, în care solicită „*casarea deciziei instanței de apel și dispunerea achitării inculpatului*”.

Recurentul a indicat că procuratura r-nului Strășeni a dispus începerea urmăririi penale în baza art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal și exercitarea urmăririi penale a fost dispusă Secției de urmărire penală a IP Strășeni. În conformitate cu art. 269 Cod de procedură penală, competența organului care efectuează urmărirea penală pe asemenea infracțiuni este Centrul Național Anticorupție, din care considerente reiese că procuratura raionului Strășeni a depășit atribuțiile sale, în cazul dat toate acțiunile efectuate de către un organ care nu ține de competența s-a sunt considerate nule, iar instanța de judecată le-a pus în baza sentinței de condamnare.

De asemenea, instanța de judecată nu a luat în considerație declarațiile martorului N. Vîlcu, că activează la primăria s. Tătărăști. La data de 21.06.2011 se afla la serviciu și nu a auzit careva gălăgie pe holul primăriei, cît și în biroul primarului.

Dialogul dintre inculpat și partea vătămată nu a fost auzit de nici o persoană din care considerente se prezumă că nici nu a avut loc.

Instanța de judecată nu a luat în considerare că N. Rodideal, aflîndu-se în biroul inculpatului, avea posibilitate să telefoneze la poliție sau să întreprindă măsuri concrete de a se deplasa din birou, însă ultima nu a întreprins nici o măsură de a ieși din birou.

Referitor la faptul păstrării de muniții și arme de foc, în cadrul urmăririi penale și anchetei judiciare nu a fost dovedită vinovăția inculpatului, instanța de judecată nu a luat în considerație că se pune la îndoială faptul că inculpatul prezentându-se la DSI a MAI, a indicat că locul unde sunt presupusele muniții.

Munițiile date puteau fi puse de către persoane cointeresate care urmăresc scopul de a defăima demnitatea inculpatului. Faptul dat se demonstrează prin aceia că în gospodăria menționată nu locuiește nimeni, casa este avariată, ușile nu sunt încuiate, deci ar putea avea acces orice persoană.

Nu s-a efectuat o expertiză asupra amprentelor și pantalonilor în care erau învelite munițiile.

Prin urmare instanța de apel a examinat și a apreciat unilateral, incomplet, superficial și neobiectiv probele acumulate pe cauza penală, pronunțînd o *decizie ilegală și neîntemeiată*.

În drept, recursul este întemeiat pe: „*art. 427 CPP RM*”.

5.1 La 25 iulie 2014, inculpatul la fel a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei instanței de apel și dispunerea achitării lui.

Recurentul a relevat că dialogul între primar și partea vătămată a durat 2-3 min. maximum.

Sora ei, A. Țârdea, stătea cu mătura în mână la ușă și asculta. Ușa este blănită, dar poți băga mâna între cele două uși, poșta o pune între uși și ea ajunge în biroul primarului, dacă el lipsește.

În decizie este indicat că: *„a îmbrâncit-o pe ultima cauzându-i în rezultat dureri fizice, ca urmare aceasta căzînd jos pe un scaun”*, dar prin ce se demonstrează dureri fizice și cine a văzut?

5.2 La 13 noiembrie 2014, inculpatul a declarat recurs ordinar *„adăugător”*, în care se referă la neobiectivitatea procesului penal.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rînd, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) și (5) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfîrșitul primei zile lucrătoare care urmează. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărîrii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărîrea motivată se pronunță la fel public, în termen de pînă la 30 de zile. Copia de pe hotărîrea motivată se înmînează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărîrea motivată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 26 mai 2014 în prezența inculpatului, comunicîndu-i că decizia motivată va fi pronunțată la 23 iunie 2014, fapt realizat la această dată și consemnat în respectivul proces - verbal (v.2, f.d. 64).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 23 iunie 2014, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfîrșitul zilei de 24 iulie 2014.

Totodată, recursurile ordinare ale inculpatului au fost declarate și înregistrate în cancelaria Curții Supreme de Justiție la 25 iulie 2014 și respectiv la 13 noiembrie 2014, adică peste termenul prevăzut de lege (*pct. 5.1 și 5.2 din decizie*).

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. El nu poate fi lungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

În al doilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Însă, în pofida prevederilor enunțate, în recursul avocatului nu este invocat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității hotărîrilor contestate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Rezultă, că acest recurs nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar justifica acest recurs.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al treilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul ordinar al avocatului (*pct. 5 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, că *decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată*, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate, a martorilor A. Mîrzenco, A. Țirdea, M. Cernei, A. Iavorschi și Z. Josu, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 121/122 din 26.01.2012, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult, recursul avocatului Ion Goncear, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal.

Pe lîngă aceasta, din conținutul recursului se observă că avocatul nu a criticat în niciun fel sentința primei instanțe și nu a solicitat casarea ei, deci este de acord cu ea și,

astfel, se contrazice cînd afirmă că vinovăția inculpatului nu este dovedită și acesta urmează a fi achitat (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de avocat, că decizia atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția și că recursurile ordinar al avocatului este și unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1), 2) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut, este declarat peste termen și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar al avocatului Ion Gonciar nu îndeplinește cerințele de conținut și este vădit neîntemeiat, iar cele ale inculpatului sunt declarate peste termen, toate acestea urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), 2) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ion Gonciar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2014, în privința inculpatului Josu Constantin Iachim, pe motiv că nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Josu Constantin Iachim împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2014, deoarece sunt declarate peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 17 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan